॥ रामस्तवराजस्तोत्रम्॥

अस्य श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्रमन्त्रस्य सनत्कुमारऋषिः। श्रीरामो देवता। अनुष्टुप् छन्दः। सीता बीजम्। हनुमान् शक्तिः। श्रीरामप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः॥

सूत उवाच

सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं व्यासं सत्यवतीसुतम्। धर्मपुत्रः प्रहृष्टात्मा प्रत्युवाच मुनीश्वरम्॥१॥

युधिष्ठिर उवाच

भगवन् योगिनां श्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद। किं तत्त्वं किं परं जाप्यं किं ध्यानं मुक्तिसाधनम्॥२॥

श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं बूहि मे मुनिसत्तम।

वेदव्यास उवाच

धर्मराज महाभाग शृणु वक्ष्यामि तत्त्वतः॥३॥ यत्परं यद्गुणातीतं यज्ज्योतिरमलं शिवम्। तदेव परमं तत्त्वं कैवल्यपदकारणम्॥४॥ श्रीरामेति परं जाप्यं तारकं ब्रह्मसंज्ञकम्। ब्रह्महत्यादिपापघ्नमिति वेदविदो विदुः॥५॥ श्रीराम रामेति जना ये जपन्ति च सर्वदा। तेषां भुक्तिश्च मुक्तिश्च भविष्यति न संशयः॥६॥

स्तवराजं पुरा प्रोक्तं नारदेन च धीमता। तत्सर्वं सम्प्रवक्ष्यामि हरिध्यानपुरःसरम्॥७॥

तापत्रयाग्निशमनं सर्वाघौघनिकृन्तनम्। दारिद्यदुःखशमनं सर्वसम्पत्करं शिवम्॥८॥

विज्ञानफलदं दिव्यं मोक्षेकफलसाधनम्। नमस्कृत्य प्रवक्ष्यामि रामं कृष्णं जगन्मयम्॥९॥

अयोध्यानगरे रम्ये रत्नमण्डपमध्यगे। स्मरेत्कल्पतरोर्मूले रत्नसिंहासनं शुभम्॥१०॥

तन्मध्येऽष्टदलं पद्मं नानारत्नेश्च वेष्टितम्। स्मरेन्मध्ये दाशरथिं सहस्रादित्यतेजसम्॥११॥

पितुरङ्कगतं राममिन्द्रनीलमणिप्रभम्। कोमलाङ्गं विशालाक्षं विद्युद्वर्णाम्बरावृतम्॥१२॥

भानुकोटिप्रतीकाशकिरीटेन विराजितम्। रत्नप्रैवेयकेयूररत्नकुण्डलमण्डितम् ॥१३॥

रत्नकङ्कणमञ्जीरकटिसूत्रैरलङ्कृतम् । श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कं मुक्ताहारोपशोभितम्॥१४॥ दिव्यरत्नसमायुक्तमुद्रिकाभिरलङ्कृतम् । राघवं द्विभुजं बालं राममीषित्स्मताननम्॥१५॥

तुलसीकुन्दमन्दारपुष्पमाल्यैरलङ्कृतम्। कर्पूरागरुकस्तूरीदिव्यगन्धानुलेपनम् ॥१६॥

योगशास्त्रेष्वभिरतं योगेशं योगदायकम्। सदा भरतसौमित्रशत्रुद्यैरुपशोभितम्॥१७॥

विद्याधरसुराधीशसिद्धगन्धर्वकिन्नरैः । योगीन्द्रैर्नारदाद्येश्च स्तूयमानमहर्निशम्॥१८॥

विश्वामित्रवसिष्ठादिमुनिभिः परिसेवितम्। सनकादिमुनिश्रेष्ठैयोगिवृन्दैश्च सेवितम्॥१९॥

रामं रघुवरं वीरं धनुर्वेदविशारदम्। मङ्गलायतनं देवं रामं राजीवलोचनम्॥२०॥

सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञमानन्दकरसुन्दरम् । कौसल्यानन्दनं रामं धनुर्बाणधरं हरिम्॥२१॥

एवं सञ्चिन्तयन् विष्णुं यज्ज्योतिरमलं विभुम्। प्रहृष्टमानसो भूत्वा मुनिवर्यः स नारदः॥२२॥

सर्वलोकहितार्थाय तुष्टाव रघुनन्दनम्। कृताञ्जलिपुटो भूत्वा चिन्तयन्नद्भुतं हरिम्॥२३॥ यदेकं यत्परं नित्यं यदनन्तं चिदात्मकम्। यदेकं व्यापकं लोके तद्रुपं चिन्तयाम्यहम्॥२४॥

विज्ञानहेतुं विमलायताक्षम् प्रज्ञानरूपं स्वसुखैकहेतुम्। श्रीरामचन्द्रं हरिमादिदेवम् परात्परं राममहं भजामि॥२५॥ कविं पुराणं पुरुषं पुरस्तात् सनातनं योगिनमीशितारम्। अणोरणीयांसमनन्तवीर्यम् प्राणेश्वरं राममसौ ददर्श॥२६॥

नारद उवाच

नारायणं जगन्नाथमभिरामं जगत्पतिम्। कविं पुराणं वागीशं रामं दशरथात्मजम्॥२७॥

राजराजं रघुवरं कौसल्यानन्दवर्धनम्। भर्गं वरेण्यं विश्वेदां रघुनाथं जगद्गुरुम्॥ २८॥

सत्यं सत्यप्रियं श्रेष्ठं जानकीवल्लभं विभुम्। सौमित्रिपूर्वजं शान्तं कामदं कमलेक्षणम्॥२९॥

आदित्यं रविमीशानं घृणिं सूर्यमनामयम्। आनन्दरूपिणं सौम्यं राघवं करुणामयम्॥३०॥ जामद्ग्यं तपोमूर्तिं रामं परशुधारिणम्। वाक्पतिं वरदं वाच्यं श्रीपतिं पक्षिवाहनम्॥३१॥

श्रीशार्क्वधारिणं रामं चिन्मयानन्दविग्रहम्। हलधृग्विष्णुमीशानं बलरामं कृपानिधिम्॥३२॥

श्रीवल्लभं कृपानाथं जगन्मोहनमच्युतम्। मत्स्यकूर्मवराहादिरूपधारिणमव्ययम् ॥३३॥

वासुदेवं जगद्योनिमनादिनिधनं हरिम्। गोविन्दं गोपतिं विष्णुं गोपीजनमनोहरम्॥३४॥

गोगोपालपरीवारं गोपकन्यासमावृतम्। विद्युत्पुञ्जप्रतीकाशं रामं कृष्णं जगन्मयम्॥३५॥

गोगोपिकासमाकीर्णं वेणुवादनतत्परम्। कामरूपं कलावन्तं कामिनीकामदं विभुम्॥ ३६॥

मन्मथं मथुरानाथं माधवं मकरध्वजम्। श्रीधरं श्रीकरं श्रीशं श्रीनिवासं परात्परम्॥३७॥

भूतेशं भूपतिं भद्रं विभूतिं भूमिभूषणम्। सर्वदुःखहरं वीरं दुष्टदानववैरिणम्॥३८॥

श्रीनृसिंहं महाबाहुं महान्तं दीप्ततेजसम्। चिदानन्दमयं नित्यं प्रणवं ज्योतिरूपिणम्॥३९॥ आदित्यमण्डलगतं निश्चितार्थस्वरूपिणम्। भक्तिप्रियं पद्मनेत्रं भक्तानामीप्सितप्रदम्॥४०॥ वैसल्लोगं कलामर्वि काकत्वशं कम्लापियम्।

कौसल्येयं कलामूर्तिं काकुत्स्थं कमलाप्रियम्। सिंहासने समासीनं नित्यव्रतमकल्मषम्॥४१॥

विश्वामित्रप्रियं दान्तं स्वदारनियतव्रतम्। यज्ञेशं यज्ञपुरुषं यज्ञपालनतत्परम्॥४२॥

सत्यसन्धं जितकोधं शरणागतवत्सलम्। सर्वक्केशापहरणं विभीषणवरप्रदम्॥४३॥

द्शग्रीवहरं रौद्रं केशवं केशिमर्दनम्। वालिप्रमथनं वीरं सुग्रीवेप्सितराज्यदम्॥४४॥

नरवानरदेवैश्च सेवितं हनुमित्प्रियम्। शुद्धं सूक्ष्मं परं शान्तं तारकं ब्रह्मरूपिणम्॥४५॥

सर्वभूतात्मभूतस्थं सर्वाधारं सनातनम्। सर्वकारणकर्तारं निदानं प्रकृतेः परम्॥४६॥

निरामयं निराभासं निरवध्यं निरञ्जनम्। नित्यानन्दं निराकारमद्वेतं तमसः परम्॥४७॥

परात्परतरं तत्त्वं सत्यानन्दं चिदात्मकम्। मनसा शिरसा नित्यं प्रणमामि रघूत्तमम्॥४८॥ सूर्यमण्डलमध्यस्थं रामं सीतासमन्वितम्। नमामि पुण्डरीकाक्षममेयं गुरुतत्परम्॥४९॥ नमोऽस्तु वासुदेवाय ज्योतिषां पतये नमः। नमोऽस्तु रामदेवाय जगदानन्द्ररूपिणे॥५०॥ नमो वेदान्तिष्ठाय योगिने ब्रह्मवादिने। मायामयनिरासाय प्रपन्नजनसेविने॥५१॥ वन्दामहे महेशानचण्डकोदण्डखण्डनम्। जानकीहृदयानन्दवर्धनं रघुनन्दनम्॥५२॥

उत्फुल्लामलकोमलोत्पलदलश्यामाय रामाय ते कामाय प्रमदामनोहरगुणग्रामाय रामात्मने। योगारूढमुनीन्द्रमानससरोहंसाय संसारवि-ध्वंसाय स्फुरदोजसे रघुकुलोत्तंसाय पुंसे नमः॥५३॥

> भवोद्भवं वेद्विदां विरिष्ठम् आदित्यचन्द्रानलसुप्रभावम् । सर्वात्मकं सर्वगतस्वरूपम् नमामि रामं तमसः परस्तात्॥५४॥ निरञ्जनं निष्प्रतिमं निरीहम् निराश्रयं निष्कलमप्रपञ्चम्। नित्यं ध्रुवं निर्विषयस्वरूपम् निरन्तरं राममहं भजामि॥५५॥

भवाब्यिपोतं भरताय्रजं तम् भक्तिप्रियं भानुकुलप्रदीपम्। भूतत्रिनाथं भुवनाधिपं तम् भजामि रामं भवरोगवैद्यम्॥५६॥

सर्वाधिपत्यं समराङ्गधीरम् सत्यं चिदानन्दमयस्वरूपम्। सत्यं शिवं शान्तिमयं शरण्यम् सनातनं राममहं भजामि॥५७॥

कार्यक्रियाकारणमप्रमेयम् कविं पुराणं कमलायताक्षम्। कुमारवेद्यं करुणामयं तम् कल्पद्भमं राममहं भजामि॥५८॥

त्रैलोक्यनाथं सरसीरुहाक्षम् दयानिधिं द्वन्द्वविनाशहेतुम्। महाबलं वेदनिधिं सुरेशम् सनातनं राममहं भजामि॥५९॥

वेदान्तवेद्यं कविमीशितारम् अनादिमध्यान्तमचिन्त्यमाद्यम्। अगोचरं निर्मलमेकरूपम् नमामि रामं तमसः परस्तात्॥६०॥ अशेषवेदात्मकमादिसंज्ञम् अजं हरि विष्णुमनन्तमाद्यम्। अपारसंवित्सुखमेकरूपम् परात्परं राममहं भजामि॥६१॥ तत्त्वस्वरूपं पुरुषं पुराणम् स्वतेजसा पूरितविश्वमेकम्। राजाधिराजं रविमण्डलस्थम् विश्वेश्वरं राममहं भजामि॥६२॥

लोकाभिरामं रघुवंशनाथम् हरि चिदानन्दमयं मुकुन्दम्। अशेषविद्याधिपतिं कवीन्द्रम् नमामि रामं तमसः परस्तात्॥६३॥

योगीन्द्रसङ्घेश्च सुसेव्यमानम् नारायणं निर्मलमादिदेवम्। नतोऽस्मि नित्यं जगदेकनाथम् आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्॥ ६४॥

विभृतिदं विश्वसृजं विरामम् राजेन्द्रमीशं रघुवंशनाथम्। अचिन्त्यमव्यक्तमनन्तमूर्तिम् ज्योतिर्मयं राममहं भजामि॥६५॥ अशेषसंसारविहारहीनम् आदित्यगं पूर्णसुखाभिरामम्। समस्तसाक्षिं तमसः परस्तात् नारायणं विष्णुमहं भजामि॥६६॥

मुनीन्द्रगुह्यं परिपूर्णकामम् कलानिधिं कल्मषनाशहेतुम्। परात्परं यत्परमं पवित्रम् नमामि रामं महतो महान्तम्॥६७॥

ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च देवेन्द्रो देवतास्तथा। आदित्यादिग्रहाश्चैव त्वमेव रघुनन्दन॥६८॥

तापसा ऋषयः सिद्धाः साध्याश्च मरुतस्तथा। विप्रा वेदास्तथा यज्ञाः पुराणं धर्मसंहिताः॥६९॥

वर्णाश्रमास्तथा धर्मा वर्णधर्मास्तथैव च। यक्षराक्षसगन्धर्वा दिक्पाला दिग्गजादयः॥ ७०॥

सनकादिमुनिश्रेष्ठास्त्वमेव रघुपुङ्गव। वसवोऽष्टौ त्रयः काला रुद्रा एकाद्श स्मृताः॥७१॥

तारका दश दिक् चैव त्वमेव रघुनन्दन। सप्तद्वीपाः समुद्राश्च नगा नद्यस्तथा द्रुमाः॥७२॥ स्थावरा जङ्गमाश्चैव त्वमेव रघुनायक। देवतिर्यद्मनुष्याणां दानवानां तथैव च॥७३॥ माता पिता तथा भ्राता त्वमेव रघुवल्लभ। सर्वेषां त्वं परं ब्रह्म त्वन्मयं सर्वमेव हि॥७४॥ त्वमक्षरं परं ज्योतिस्त्वमेव पुरुषोत्तम। त्वमेव तारकं ब्रह्म त्वत्तोऽन्यं नैव किञ्चन॥७५॥ शान्तं सर्वगतं सूक्ष्मं परं ब्रह्म सनातनम्। राजीवलोचनं रामं प्रणमामि जगत्पतिम्॥७६॥

व्यास उवाच

ततः प्रसन्नः श्रीरामः प्रोवाच मुनिपुङ्गवम्। तुष्टोऽस्मि मुनिशार्दूल वृणीष्व वरमुत्तमम्॥७७॥

नारद उवाच

यदि तुष्टोऽसि सर्वज्ञ श्रीराम करुणानिधे। त्वन्मूर्तिदर्शनेनैव कृतार्थोऽहं च सर्वदा॥७८॥

धन्योऽहं कृतकृत्योऽहं पुण्योऽहं पुरुषोत्तम। अद्य मे सफलं जन्म जीवितं सफलं च मे। अद्य मे सफलं ज्ञानमद्य मे सफलं तपः॥७९॥ अद्य मे सफलं कर्म त्वत्पादाम्भोजदर्शनात्। अद्य मे सफलं सर्वं त्वन्नामस्मरणं तथा॥८०॥ त्वत्पादाम्भोरुहद्वन्द्वसद्भक्तिं देहि राघव। ततः परमसम्प्रीतः स रामः प्राह नारदम्॥८१॥

श्रीराम उवाच

मुनिवर्य महाभाग मुने त्विष्टं ददामि ते। यत्त्वया चेप्सितं सर्वं मनसा तद्भविष्यति॥८२॥

नारद उवाच

परं न याचे रघुनाथ युष्मत् पादाज्जभिक्तः सततं ममास्तु। इदं प्रियं नाथ वरं प्रयाचे पुनः पुनस्त्वामिद्मेव याचे॥८३॥

व्यास उवाच

इत्येवमीडितो रामः प्रादात् तस्मै वरान्तरम्। वीरो रामो महातेजाः सिचदानन्दिवग्रहः॥८४॥ अद्वैतममलं ज्ञानं स्वनामस्मरणं तथा। अन्तर्द्धौ जगन्नाथः पुरतस्तस्य राघवः॥८५॥ इति श्रीरघुनाथस्य स्तवराजमनुत्तमम्। सर्वसौभाग्यसम्पत्तिदायकं मुक्तिदं शुभम्॥८६॥ कथितं ब्रह्मपुत्रेण वेदानां सारमुत्तमम्। गुह्यादुद्धतमं दिव्यं तव स्नेहात्प्रकीर्तितम्॥८७॥ यः पठेच्छृणुयाद्वाऽपि त्रिसन्ध्यं श्रद्धयान्वितः। ब्रह्महत्यादिपापानि तत्समानि बहूनि च॥८८॥

स्वर्णस्तेयं सुरापानं गुरुतल्पगतिस्तथा। गोवधाद्युपपापानि अनृतात्सम्भवानि च॥८९॥

सर्वैः प्रमुच्यते पापैः कल्पायुतशतोद्भवैः। मानसं वाचिकं पापं कर्मणा समुपार्जितम्॥९०॥

श्रीरामस्मरणेनैव तत्क्षणान्नश्यति ध्रुवम्। इदं सत्यमिदं सत्यं सत्यमेतदिहोच्यते॥९१॥

रामं सत्यं परं ब्रह्म रामात् किञ्चिन्न विद्यते। तस्माद्रामस्वरूपं हि सत्यं सत्यमिदं जगत्॥९२॥

श्रीरामचन्द्र रघुपुङ्गव राजवर्य राजेन्द्र राम रघुनायक राघवेश। राजाधिराज रघुनन्दन रामचन्द्र दासोऽहमद्य भवतः शरणागतोऽस्मि॥९३॥

वैदेहीसहितं सुरद्भमतले हैमे महामण्डपे मध्ये पुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम्। अग्रे वाचयति प्रभञ्जनसुते तत्त्वं मुनिभ्यः परम् व्याख्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम्॥९४॥ रामं रत्निकरीटकुण्डलयुतं केयूरहारान्वितम् सीतालङ्कृतवामभागममलं सिंहासनस्थं विभुम्। सुग्रीवादिहरीश्वरैः सुरगणैः संसेव्यमानं सदा विश्वामित्रपराशरादिमुनिभिः संस्तूयमानं प्रभुम्॥९५॥

सकलगुणनिधानं योगिभिः स्तूयमानम् भुजविजितसमानं राक्षसेन्द्रादिमानम्। महितनृपभयानं सीतया शोभमानम् स्मर हृदयविमानं ब्रह्म रामाभिधानम्॥९६॥

रघुवर तव मूर्तिर्मामके मानसाड़ों नरकगतिहरं ते नामधेयं मुखे मे। अनिशमतुलभक्त्या मस्तकं त्वत्पदाड़ों भवजलनिधिमग्नं रक्ष मामार्तबन्धो॥९७॥ रामरत्नमहं वन्दे चित्रकूटपतिं हरिम्। कौसल्याभक्तिसम्भूतं जानकीकण्ठभूषणम्॥९८॥

॥ इति श्रीसनत्कुमारसंहितायां नारदोक्तं श्रीरामस्तवराजस्तोत्रं सम्पूर्णम्॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at:

 $http://stotrasamhita.net/wiki/Rama_Stavaraja_Stotram. \ This \ PDF \ was \ downloaded \ from \ http://stotrasamhita.github.io.$

Facebook: http://facebook.com/StotraSamhita

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/